

Arrest

nr. 349 706 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 8 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 30 april 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 september 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en het katholieke geloof, en op 8 maart 1989 geboren te Luanda (Angola), waar u aanvankelijk ook woonachtig was in Maculusso. U voltooide uw middelbaar onderwijs, en startte een hogere studie in economische en juridische wetenschappen, maar kon deze niet voltooien wegens een gebrek aan financiële middelen. U was werkzaam als vrachtwagenchauffeur en elektricien. U heeft twee kinderen, A. en M., met een voormalige partner, M.P.S.. U heeft geen contact met hen, en weet niet waar zij verblijven.

Sinds maart 2011 was u lid van de beweging 'Movimento Jovens Revolucionário de Angola' (MJRA). Uw taak was om mensen te mobiliseren voor de beweging en manifestaties. In april 2011, nam u een eerste keer deel aan een manifestatie. De politie gebruikte geweld tegen betogers, en u en anderen werden gearresteerd en opgesloten. De omstandigheden in de gevangenis waren slecht. Na één maand, kon u op borg vrijkomen. U nam vervolgens ook deel aan een manifestatie in mei 2012, maart 2013 en augustus 2014.

In 2016, verhuisde u voor uw werk naar de provincie Cuanza Norte. U was in deze periode niet meer actief betrokken bij de beweging. In 2021, keerde u opnieuw terug naar Maculusso (Luanda), en sloot u opnieuw aan bij de beweging.

In augustus 2022, werd u gearresteerd door SIC en ervan beschuldigd dat u geweld zou aanwakkeren tegen agenten van de regering. Er werd u gevraagd naar contactgegevens en verblijfplaatsen van Angolese activisten, waarover u niet beschikte. Na anderhalve maand kon u officieel vrijkomen met behulp van een advocaat.

In april 2023, nam u deel aan het 'kasserollen-protest', georganiseerd door MJRA-lid N.A.D., "G.".

In oktober 2023, kreeg u een oproeping van de politie om u te melden. Voor het verstrijken van de deadline, werd u op straat gearresteerd. Op weg naar het politiekantoor waren u en andere gearresteerde jongeren getuige van SIC-agenten die een gearresteerde jongen doodden. Vervolgens werden jullie naar het politiekantoor gebracht. Tijdens uw opsluiting werd u mishandeld. U kon uiteindelijk in juli 2024 ontsnappen met behulp van een bewaker die medelijden had met u. U dook vervolgens onder bij een vriend (van de beweging) in Cacuaco.

Op 29 april 2025, verliet u Angola, met behulp van een vals paspoort, naar België, waar u op 30 april 2025 een verzoek om internationale bescherming deed.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: uw Angolese geboorteakte (kopie); uw vervallen Angolees paspoort (kopie); 'mandato de soltura' op uw naam (kopie); en 'aviso – notificação' op uw naam (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest vervolging door de Angolese autoriteiten naar aanleiding van uw politiek engagement bij de beweging 'Movimento Jovens Revolucionário de Angola' (MJRA) (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 05/09/2025, hierna NPO, p. 23-24).

U kan echter niet overtuigen van een gegronde vrees voor vervolging, om onderstaande redenen:

1. Uw verklaringen over uw reisweg overtuigen niet.

- Bij aanvang van het gehoor verklaart u nooit documenten op een andere naam te hebben gehad (NPO, p. 5).

- U reisde alleen van Angola naar België, zonder begeleiding van een smokkelaar (NPO, p. 14-15). U zou een paspoort hebben gekregen van een smokkelaar in Angola, en heeft dit later zelf getoond bij de Belgische luchthavencontrole (NPO, p. 14-16). U kan echter niets over het paspoort verklaren (identiteit, nationaliteit, foto, visum, enz.), buiten dat het een rode kaft had. Ook heeft de smokkelaar u geen informatie gegeven over het paspoort of uw reis (NPO, p. 16, 18). Uw aangevoerde verschoning dat u 'geen tijd had om het te controleren' wordt niet aanvaard (NPO, p. 16). U heeft immers tijdens uw gehele reis het paspoort zelf bijgehouden, en had het dus eenvoudigweg kunnen openen en bekijken. U stelt dat u hieraan niet heeft gedacht (NPO, p. 16). Het is weinig aannemelijk dat u door de Schengen luchthavencontrole zou gaan zonder enige notie van uw reisdocumenten, daar deze controles er, onder meer, op zijn gericht om frauduleuze reizigers te onderscheppen.

- U verklaart dat uw oom uw reis heeft georganiseerd, maar u heeft geen idee of/wie hij hierbij heeft betrokken. U heeft hierin ook nooit interesse getoond (NPO, p. 16-17). In tegenstelling, bij DVZ verklaarde u dat uw oom de reis regelde met een smokkelaar genaamd L. die Kicongo sprak met uw oom (Verklaring DVZ d.d. 18/08/2025, hierna DVZ-V, p. 12).

- U legt uw vervallen Angolees paspoort voor, wat niet meer geldig was op het moment van uw reis (NPO, p. 4) en dus geen staving vormt voor uw reisweg.

Uw verklaringen omtrent uw valse reisdocumenten overtuigen absoluut niet. Het CGVS kan dan ook niet anders dan concluderen dat u vermoedelijk gewoonweg met eigen reisdocumenten – dus onder uw eigen identiteit – Angola heeft verlaten. Dit staat echter haaks op uw bewering dat u een ontsnapte gevangene was in Angola (NPO, p. 22-23). De vaststelling dat u waarschijnlijk toch gewoon onder uw eigen identiteit Angola verliet, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen en vrees.

2. Uw bewering dat u gezocht en vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten komt enkel verder onder druk te staan door onderstaande vaststellingen:

- Bij DVZ verklaarde u aanvankelijk dat u de laatste vier of vijf jaar tot aan uw vertrek woonachtig was in Maculusso (DVZ-V, p. 6). Later, stelt u echter dat u sinds uw vlucht uit de gevangenis in juli 2024 tot uw vertrek eind april 2025 ondergedoken verbleef in Cacuaco (NPO, p. 5).

- U legt uw Angolese geboorteakte voor, die uw oom (vermoedelijk met uw cedula) is gaan opvragen bij de Angolese burgerlijke stand op 22 november 2024 (NPO, p. 14; zie groene map) – wat haaks staat op uw bewering dat u gezocht en vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten.

- U verklaart dat uw oom in Angola u heeft gezegd “dat ze nog altijd aan het zoeken zijn naar mij (u).” Echter, wanneer u wordt gevraagd om dit te concretiseren, slaagt u er niet in. U stelt dat “hij heeft gehoord dat betreffende de groep jongeren dat nog enkelen worden opgespoord.” Meer zou hij u niet hebben verteld. U kan niet verklaren welke jongeren er zouden worden gezocht, of hoe hij deze informatie concreet heeft vernomen. U heeft hem zelf niet om meer informatie gevraagd hierover, of specifiek over uw situatie (NPO, p. 13) – uw desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

3. Uw verklaringen over uw politiek engagement als mobilisator bij beweging ‘Movimento Jovens Revolucionário de Angola’ (MJRA) overtuigen niet. Gezien u verklaart dat uw taak was om mensen te mobiliseren voor de beweging en manifestaties – “mijn rol was personen rekruteren. Ik deed ongeveer die functie van jongeren aan te trekken. In elke zone waar ik naartoe ging, praatte ik over de groep” (NPO, p. 20, 26) – mag er enige kennis van u verwacht worden.

- U verklaart dat L.B. de stichter en leider is van MJRA (NPO, p. 24-25). De MJRA, net zoals andere Angolese jongerenbewegingen, zijn echter niet (hiërarchisch) gestructureerd, en brengen eerder verschillende actoren samen met een gemeenschappelijk doel (zie blauwe map).

- U heeft zich bij de beweging aangesloten in maart 2011, maar herinnert zich niet wanneer deze is opgericht (NPO, p. 19).

- U verklaart dat uw beweging in de periode april 2011 tot 2016 slechts vier manifestaties had: in april 2011, mei 2012, maart 2013 en augustus 2014 (NPO, p. 19-21). Volgens landeninformatie vond er in oktober 2013 een betoging plaats tegen Dos Santos en voor de vrijlating van twee gevangengenomen activisten, gesteund door jongerenbeweging Movimento Jovens Revolucionário de Angola (MJRA) (blauwe map).

- U verklaart dat de eis van uw beweging aanvankelijk was dat de toestand in Angola zou veranderen, maar later wijzigde naar de eis dat president Dos Santos zou aftreden. U weet niet meer wanneer deze eis is veranderd (NPO, p. 25).

- U verklaart dat er bij de manifestatie van 2011 nog verscheidene andere leden van uw beweging waren gearresteerd, maar kan slechts één naam noemen. U heeft niet gevraagd naar wie de anderen gearresteerden van uw beweging waren (NPO, p. 28).

- U blijkt ook onwetend over de ‘15+2-zaak’ in Angola. In juni 2015 (dus, toen u nog bij de beweging was, voor uw vertrek naar Cuanza Norte), arresteerde de Angolese politie 13 mensenrechtenactivisten tijdens een bijeenkomst. Ze waren het boek ‘Gene Sharps, From Dictatorship to Democracy’ aan het lezen en bespraken vreedzame protestmethoden. Twee dagen later werden nog twee activisten gearresteerd. De autoriteiten klaagden ook twee vrouwelijke activisten aan, maar arresteerde hen niet. De activisten werden in maart 2016 veroordeeld voor voorbereidende daden van rebellie en vereniging van criminelen (de aanklacht organisatie van een staatsgreep liet men vallen). Later, kwamen alle aanklachten alsnog te vervallen. U gevraagd naar ‘15+2’, antwoordt u: “het was een groep activiteiten, waarvan ook L.B. deel uitmaakte en zij waren ook gelinkt met MJRA, maar veel van hen treden niet dikwijls op de voorgrond.” U verklaart dat zij allemaal lid waren van uw beweging, doch kan u enkel de naam B. noemen. Gevraagd waarom u deze namen niet kent indien zij ook allemaal lid waren van de beweging, stelt u: “ik weet dat er veel mensen zijn aangehouden, waaronder ook L.B., maar hoe kan ik het zeggen? Wij zaten in de lagere graden en rangen. We hadden niet 100% van de informatie.” Naast het feit dat het hier een belangrijke zaak voor uw beweging betreft, kwam deze zaak ook uitgebreid in de media, en zijn ook alle namen gekend (waaronder Kaholo en andere bekende activisten zoals Domingos da Cruz, Afonso Mayenda (Mbanza Hamza), Manuel Nito Alves en Albano Bingo. U gevraagd hoeveel personen werden gearresteerd, stelt u vaagweg “meer dan 15 of zo iets.” Over de aanklacht / beschuldiging, stelt u vaagweg (foutief): “ik denk omwille van hun activiteiten en aanzetten tot manifestaties” (NPO, p. 31-32).

- Eerst stelt u: “in 2021, wanneer ik terugkwam, na een tijdje werd ik opgepakt, ik denk dat ze dachten dat ik lid was van de groep, maar nadat ik weggegaan was, heb ik nooit meer deelgenomen, maar desondanks dachten ze dat ik nog altijd contact had met activisten, voornamelijk degene die de corruptie aankaarten.” Ter bevestiging vraagt de Protection Officer of u bent gestopt bij de groep toen u naar Cuanza Norte ging, waarop u bevestigend antwoordt. Vervolgens, vraagt de Protection Officer u ook of u erna ooit nog opnieuw bent toegetreden, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p. 29-30). U gevraagd of u de groep opvolgde of

contact onderhield na uw vertrek naar Cuanza Norte, antwoordt u plots wel bevestigend, dat u contact onderhield met "enkele mensen van de groep". U gevraagd met wie, antwoordt u (voornamelijk) 'J.N. en W.' (NPO, p. 30). In tegenstelling, verklaart u vervolgens dat u toch geen contact onderhield met hen toen u in Cuanza Norte woonde, dat u het contact pas terug opnam toen u terugkeerde naar Luanda (NPO, p. 30). Om daarna opnieuw tegenstrijdig te verklaren dat u wél contact onderhield met hen toen u in Cuanza Norte woonde (NPO, p. 31).

4. Uw verklaringen over uw arrestaties omwille van uw banden met Angolese activisten / om informatie te bekomen over Angolese activisten overtuigen niet.

- In 2011, werd u gearresteerd en kon vervolgens vrijkomen op basis van een borgsom. U heeft geen idee van de hoeveelheid (NPO, p. 19-21).

- Na uw terugkeer uit Cuanza Norte tot uw arrestatie in 2022 had u geen activiteiten voor de beweging, onderhield enkel contact met twee leden (NPO, p. 33) – het is dan ook minstens opvallend dat u wordt gearresteerd om meer informatie te verschaffen over de groep.

- In 2022, werd u gearresteerd en kon vervolgens officieel vrijkomen met de hulp van een advocaat (NPO, p.21; zie groene map). Het betreft hier een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slecht een geringe bewijswaarde kent. Bovendien bevat het document de term 'mandato de soltura.' Nochtans is de correcte terminologie 'mandado de soltura' (zie blauwe map), wat de waarachtigheid van uw document volledig onderuit haalt.

- In oktober 2023, ontving u een oproeping om u te melden bij de politie (NPO, p. 21-22); zie groene map). Opnieuw betreft het hier een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slecht een geringe bewijswaarde kent. Bovendien, vermeldt de oproeping enkel uw voornaam, niet uw volledige naam, wat weinig waarschijnlijk is voor een officieel gerechtelijk document.

- U verklaart dat u kon ontsnappen met de hulp van een politieagent, die medelijden had met u. Hij heeft ook met uw familieleden contact gehad (NPO, p. 22-23). U kent niet de naam van de agent. U weet niet wat hij heeft besproken met uw familie, noch heeft u hen hiernaar gevraagd. Buiten dat hij medelijden had met u, kan u niet verklaren waarom hij u heeft geholpen (NPO, p. 33).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw neergelegde Angolese geboorteakte en uw Angolees paspoort ondersteunen uw verklaringen omtrent uw identiteit en nationaliteit.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17 september 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de oude artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/4, lid 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van het "voorzichtigheids- en het voorzienigheidsprincipe".

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

3.1. Verzoeker verklaart de Angolese autoriteiten te vrezen omwille van zijn politiek activisme voor de beweging 'Movimento Jovens Revolucionário de Angola' (hierna: MJRA). Voor de samenvatting van

verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

3.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“1. Uw verklaringen over uw reisweg overtuigen niet.

- Bij aanvang van het gehoor verklaart u nooit documenten op een andere naam te hebben gehad (NPO, p. 5).

- U reisde alleen van Angola naar België, zonder begeleiding van een smokkelaar (NPO, p. 14-15). U zou een paspoort hebben gekregen van een smokkelaar in Angola, en heeft dit later zelf getoond bij de Belgische luchthavencontrole (NPO, p. 14-16). U kan echter niets over het paspoort verklaren (identiteit, nationaliteit, foto, visum, enz.), buiten dat het een rode kaft had. Ook heeft de smokkelaar u geen informatie gegeven over het paspoort of uw reis (NPO, p. 16, 18). Uw aangevoerde verschooning dat u ‘geen tijd had om het te controleren’ wordt niet aanvaard (NPO, p. 16). U heeft immers tijdens uw gehele reis het paspoort zelf bijgehouden, en had het dus eenvoudigweg kunnen openen en bekijken. U stelt dat u hieraan niet heeft gedacht (NPO, p. 16). Het is weinig aannemelijk dat u door de Schengen luchthavencontrole zou gaan zonder enige notie van uw reisdocumenten, daar deze controles er, onder meer, op zijn gericht om frauduleuze reizigers te onderscheppen.

- U verklaart dat uw oom uw reis heeft georganiseerd, maar u heeft geen idee of/wie hij hierbij heeft betrokken. U heeft hierin ook nooit interesse getoond (NPO, p. 16-17). In tegenstelling, bij DVZ verklaarde u dat uw oom de reis regelde met een smokkelaar genaamd L. die Kicongo sprak met uw oom (Verklaring DVZ d.d. 18/08/2025, hierna DVZ-V, p. 12).

- U legt uw vervallen Angolees paspoort voor, wat niet meer geldig was op het moment van uw reis (NPO, p. 4) en dus geen staving vormt voor uw reisweg.

Uw verklaringen omtrent uw valse reisdocumenten overtuigen absoluut niet. Het CGVS kan dan ook niet anders dan concluderen dat u vermoedelijk gewoonweg met eigen reisdocumenten – dus onder uw eigen identiteit – Angola heeft verlaten. Dit staat echter haaks op uw bewering dat u een ontsnapte gevangene was in Angola (NPO, p. 22-23). De vaststelling dat u waarschijnlijk toch gewoon onder uw eigen identiteit Angola verliet, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen en vrees.

2. Uw bewering dat u gezocht en vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten komt enkel verder onder druk te staan door onderstaande vaststellingen:

- Bij DVZ verklaarde u aanvankelijk dat u de laatste vier of vijf jaar tot aan uw vertrek woonachtig was in Maculusso (DVZ-V, p. 6). Later, stelt u echter dat u sinds uw vlucht uit de gevangenis in juli 2024 tot uw vertrek eind april 2025 ondergedoken verbleef in Cacuaco (NPO, p. 5).

- U legt uw Angolese geboorteakte voor, die uw oom (vermoedelijk met uw cedula) is gaan opvragen bij de Angolese burgerlijke stand op 22 november 2024 (NPO, p. 14; zie groene map) – wat haaks staat op uw bewering dat u gezocht en vervolgd wordt door de Angolese autoriteiten.

- U verklaart dat uw oom in Angola u heeft gezegd “dat ze nog altijd aan het zoeken zijn naar mij (u).” Echter, wanneer u wordt gevraagd om dit te concretiseren, slaagt u er niet in. U stelt dat “hij heeft gehoord dat betreffende de groep jongeren dat nog enkelen worden opgespoord.” Meer zou hij u niet hebben verteld. U kan niet verklaren welke jongeren er zouden worden gezocht, of hoe hij deze informatie concreet heeft vernomen. U heeft hem zelf niet om meer informatie gevraagd hierover, of specifiek over uw situatie (NPO, p. 13) – uw desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

3. Uw verklaringen over uw politiek engagement als mobilisator bij beweging ‘Movimento Jovens Revolucionário de Angola’ (MJRA) overtuigen niet. Gezien u verklaart dat uw taak was om mensen te mobiliseren voor de beweging en manifestaties – “mijn rol was personen rekruteren. Ik deed ongeveer die functie van jongeren aan te trekken. In elke zone waar ik naartoe ging, praatte ik over de groep” (NPO, p. 20, 26) – mag er enige kennis van u verwacht worden.

- U verklaart dat L.B. de stichter en leider is van MJRA (NPO, p. 24-25). De MJRA, net zoals andere Angolese jongerenbewegingen, zijn echter niet (hiërarchisch) gestructureerd, en brengen eerder verschillende actoren samen met een gemeenschappelijk doel (zie blauwe map).

- U heeft zich bij de beweging aangesloten in maart 2011, maar herinnert zich niet wanneer deze is opgericht (NPO, p. 19).

- U verklaart dat uw beweging in de periode april 2011 tot 2016 slechts vier manifestaties had: in april 2011, mei 2012, maart 2013 en augustus 2014 (NPO, p. 19-21). Volgens landeninformatie vond er in oktober 2013 een betoging plaats tegen Dos Santos en voor de vrijlating van twee gevangengenomen activisten, gesteund door jongerenbeweging Movimento Jovens Revolucionário de Angola (MJRA) (blauwe map).

- U verklaart dat de eis van uw beweging aanvankelijk was dat de toestand in Angola zou veranderen, maar later wijzigde naar de eis dat president Dos Santos zou aftreden. U weet niet meer wanneer deze eis is veranderd (NPO, p. 25).

- U verklaart dat er bij de manifestatie van 2011 nog verscheidene andere leden van uw beweging waren gearresteerd, maar kan slechts één naam noemen. U heeft niet gevraagd naar wie de anderen gearresteerden van uw beweging waren (NPO, p. 28).

- U blijkt ook onwetend over de '15+2-zaak' in Angola. In juni 2015 (dus, toen u nog bij de beweging was, voor uw vertrek naar Cuanza Norte), arresteerde de Angolese politie 13 mensenrechtenactivisten tijdens een bijeenkomst. Ze waren het boek 'Gene Sharps, From Dictatorship to Democracy' aan het lezen en bespraken vreedzame protestmethoden. Twee dagen later werden nog twee activisten gearresteerd. De autoriteiten klaagden ook twee vrouwelijke activisten aan, maar arresteerde hen niet. De activisten werden in maart 2016 veroordeeld voor voorbereidende daden van rebellie en vereniging van criminelen (de aanklacht organisatie van een staatsgreep liet men vallen). Later, kwamen alle aanklachten alsnog te vervallen. U gevraagd naar '15+2', antwoordt u: "het was een groep activiteiten, waarvan ook L.B. deel uitmaakte en zij waren ook gelinkt met MJRA, maar veel van hen treden niet dikwijls op de voorgrond." U verklaart dat zij allemaal lid waren van uw beweging, doch kan u enkel de naam B. noemen. Gevraagd waarom u deze namen niet kent indien zij ook allemaal lid waren van de beweging, stelt u: "ik weet dat er veel mensen zijn aangehouden, waaronder ook L.B., maar hoe kan ik het zeggen? Wij zaten in de lagere graden en rangen. We hadden niet 100% van de informatie." Naast het feit dat het hier een belangrijke zaak voor uw beweging betreft, kwam deze zaak ook uitgebreid in de media, en zijn ook alle namen gekend (waaronder Kaholo en andere bekende activisten zoals Domingos da Cruz, Afonso Mayenda (Mbanza Hamza), Manuel Nito Alves en Albano Bingo. U gevraagd hoeveel personen werden gearresteerd, stelt u vaagweg "meer dan 15 of zo iets." Over de aanklacht / beschuldiging, stelt u vaagweg (foutief): "ik denk omwille van hun activiteiten en aanzetten tot manifestaties" (NPO, p. 31-32).

- Eerst stelt u: "in 2021, wanneer ik terugkwam, na een tijdje werd ik opgepakt, ik denk dat ze dachten dat ik lid was van de groep, maar nadat ik weggegaan was, heb ik nooit meer deelgenomen, maar desondanks dachten ze dat ik nog altijd contact had met activisten, voornamelijk degene die de corruptie aankaarten." Ter bevestiging vraagt de Protection Officer of u bent gestopt bij de groep toen u naar Cuanza Norte ging, waarop u bevestigend antwoordt. Vervolgens, vraagt de Protection Officer u ook of u erna ooit nog opnieuw bent toegetreden, waarop u ontkennend antwoordt (NPO, p. 29-30). U gevraagd of u de groep opvolgde of contact onderhield na uw vertrek naar Cuanza Norte, antwoordt u plots wel bevestigend, dat u contact onderhield met "enkele mensen van de groep". U gevraagd met wie, antwoordt u (voornamelijk) 'J.N. en W.' (NPO, p. 30). In tegenstelling, verklaart u vervolgens dat u toch geen contact onderhield met hen toen u in Cuanza Norte woonde, dat u het contact pas terug opnam toen u terugkeerde naar Luanda (NPO, p. 30). Om daarna opnieuw tegenstrijdig te verklaren dat u wél contact onderhield met hen toen u in Cuanza Norte woonde (NPO, p. 31).

4. Uw verklaringen over uw arrestaties omwille van uw banden met Angolese activisten / om informatie te bekomen over Angolese activisten overtuigen niet.

- In 2011, werd u gearresteerd en kon vervolgens vrijkomen op basis van een borgsom. U heeft geen idee van de hoeveelheid (NPO, p. 19-21).

- Na uw terugkeer uit Cuanza Norte tot uw arrestatie in 2022 had u geen activiteiten voor de beweging, onderhield enkel contact met twee leden (NPO, p. 33) – het is dan ook minstens opvallend dat u wordt gearresteerd om meer informatie te verschaffen over de groep.

- In 2022, werd u gearresteerd en kon vervolgens officieel vrijkomen met de hulp van een advocaat (NPO, p.21; zie groene map). Het betreft hier een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slecht een geringe bewijswaarde kent. Bovendien bevat het document de term 'mandato de soltura.' Nochtans is de correcte terminologie 'mandado de soltura' (zie blauwe map), wat de waarachtigheid van uw document volledig onderuit haalt.

- In oktober 2023, ontving u een oproeping om u te melden bij de politie (NPO, p. 21-22); zie groene map). Opnieuw betreft het hier een kopie, dewelke vatbaar is voor allerhande knip- en plakwerk, en dus slecht een geringe bewijswaarde kent. Bovendien, vermeldt de oproeping enkel uw voornaam, niet uw volledige naam, wat weinig waarschijnlijk is voor een officieel gerechtelijk document.

- U verklaart dat u kon ontsnappen met de hulp van een politieagent, die medelijden had met u. Hij heeft ook met uw familieleden contact gehad (NPO, p. 22-23). U kent niet de naam van de agent. U weet niet wat hij heeft besproken met uw familie, noch heeft u hen hiernaar gevraagd. Buiten dat hij medelijden had met u, kan u niet verklaren waarom hij u heeft geholpen (NPO, p. 33).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw neergelegde Angolese geboorteakte en uw Angolees paspoort ondersteunen uw verklaringen omtrent uw identiteit en nationaliteit.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden

verstuurd op 17 september 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker betoogt dat geen tegenstrijdigheden in zijn verklaringen kunnen worden vastgesteld en uit de notities van het persoonlijk onderhoud citeert, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat verzoeker hiermee niet verder komt dan het bevestigen van één versie van de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, hetgeen deze tegenstrijdigheden uiteraard niet ongedaan maakt. Zo wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen (i) dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de naam van de door zijn oom ingeschakelde smokkelaar niet kent, terwijl hij diens naam tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel gaf en (ii) dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij de laatste vier of vijf jaar voor zijn vertrek woonachtig was in Maculusso, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde van juli 2024 tot april 2025 ondergedoken te hebben geleefd bij een vriend Cacucaco. Deze tegenstrijdigheden raken aan de kern van verzoekers vluchtrelaas en doen dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Verder wijst verzoeker naar verschillende rapporten over de algemene situatie in Angola, doch hij voegt deze niet toe aan zijn verzoekschrift. De in het verzoekschrift opgenomen weblinks verwijzen slechts naar een pagina van "[@avocat.be](#)". Aldus kan de Raad geen acht slaan op de door verzoeker aangehaalde rapporten. Waar verzoeker in het algemeen betoogt dat er in Angola sprake is van corruptie, geweld en desorganisatie van het gevangenisstelsel, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoeker de naam van de bewaker, die hem uit medelijden zou hebben helpen ontsnappen, niet kent, dat hij niet weet wat die bewaker met zijn familie zou hebben besproken, dat hij, buiten het medelijden, niet weet waarom de bewaker hem zou hebben geholpen en dat hij hiernaar niet heeft geïnformeerd bij zijn familie, hoewel zij met de bewaker contact zouden hebben gehad. Hieruit blijkt een vergaande desinteresse voor zijn voorgehouden situatie, die in ernstige mate afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid ervan. Dat verzoeker verklaarde door de politie van Maianga te zijn gearresteerd in 2023, dat zij iemand voor zijn ogen hebben vermoord, dat de bewaker medelijden had met hem en dat hij na zijn ontsnapping ondergedoken leefde bij een vriend in Cacucaco, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Bovendien zijn verzoekers verklaringen over deze elementen slechts vaag en weinig gedetailleerd.

Waar verzoeker een aantal van zijn verklaringen over zijn betrokkenheid bij MJRA herhaalt, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Tevens dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker bepaalde elementen op coherente wijze kon weergeven, geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit de ongeloofwaardigheid en onaannemelijkheid van verzoekers verklaringen blijkt. De Raad benadrukt in dit verband dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en/of ongeloofwaardige verklaringen, zoals blijkt uit het voorgaande. Verzoeker toont overigens allerminst *in concreto* aan dat de coherente elementen waarop hij doelt zwaarder zouden doorwegen dan de onaannemelijkheden, onjuistheden en vaagheden die in de bestreden beslissing op pertinente wijze worden uiteengezet.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt gesteld, wordt nergens in de bestreden beslissing aangevoerd dat verzoeker geen documenten ter staving van zijn betrokkenheid bij MJRA heeft voorgelegd en/of dat het gedrag van de bewaker die verzoeker zou hebben helpen ontsnappen, "*in tegenstrijd zou zijn met het gewoonlijke functioneren van de Angolese veiligheidsdiensten*".

Dat het vluchten met valse of vervalste documenten en hulp van familieleden een veelvoorkomende praktijk is bij verzoekers om internationale bescherming, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geen duiding kan verschaffen bij de wijze waarop zijn reis door zijn oom zou zijn georganiseerd en dat hij niets weet te vertellen over de inhoud van het valse paspoort waarmee hij beweerdelijk zou hebben gereisd.

Waar verzoeker wijst op de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient erop gewezen dat hieromtrent wel degelijk wordt gemotiveerd in de voormelde motieven uit de

bestreden beslissing (zie *supra*). Het louter wijzen op deze documenten, werpt op deze motieven geenszins een ander licht.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het *post factum* opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich allerminst als een ernstig verweer kan worden beschouwd.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

3.3. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

3.4. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

4. Beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Juridisch kader

Oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

4.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de

persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

4.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

6. *In casu* maakt verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER